

DŁUŻYĆ SIĘ (6) *vb impf*

się (4), się (2).

inf dłużyć się (1). ◇ *praes 3 sg* się dłuży (1). ◇ *2 pl* dłużycie się (1). ◇ *3 pl* dłużą się (1). ◇ *imp 2 sg* dłuż się (1). ◇ *3 pl* niechaj dłużą się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Zaciągać pożyczkę; aes alienum cogere a. conflare a. contrahere a. facere, aere alieno oppressum esse, in aes alienum incidere, in aere alieno esse, nomina contrahere a. facere Cn (6) : Więc się tak wlocząc nie służą A gdzie mogą tu się dłużą *RejRozpr* 12v; *RejZwierz* 122v; Który pragnie wżędu y dla tego służy/ Aż go siwy włos zaydzie/ y k temu się dłuży. *Prot* D3, D3v; K wóli iemu się dłużycie/ Zdrowie y wiołki trąćicie. *KochMRot* B2.

Przen: Stawać się winnym (1) :

dłużyć się komu w co (1): Leć nád to napewnieyśza Bogu lepi służyć/ A w śmiertelne się grzechy nigdy mu nie dłużyć. *CzahTr* L4v.

Formacje współrdzenne cf 2.DŁUŻYĆ.

Cf DŁUŻĄCY SIĘ

KCh